

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی زیست پذیری منطقه ۲۲ کلان شهر تهران از لحاظ بعد زیست محیطی

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 6، شماره 64 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

آرش قاسم پور - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

آرش در - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری

احمدرضا عیدی - کارشناسی مهندسی عمران- عمران

محمد حامدی - کارشناسی ارشد مهندسی عمران- مهندسی سازه

خلاصه مقاله:

زیست پذیری از لحاظ بعد زیست محیطی به معنای توانایی یک سیستم (مانند یک شهر، یک سازمان یا یک صنعت) است که منابع طبیعی را به طور پایدار مدیریت می کند و همچنین عملکرد خود را به طور قابل قبول بین نسل های حال و آینده ارتقاء می دهد. در این راستا، این پژوهش با هدف تحلیل فضایی زیست پذیری منطقه ۲۲ کلان شهر تهران از لحاظ بعد زیست محیطی انجام گرفته است. پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و از لحاظ روش شناسی، توصیفی-تحلیلی است. داده ها و اطلاعات مورد نیاز به دو روش اسنادی (کتابخانه ای) و میدانی (پرسشنامه) گردآوری شده است. جامعه آماری تحقیق، شامل ۳۸۳ نفر از ساکنین محله های ۱۲ گانه منطقه ۲۲ کلان شهر تهران می باشد. برای تحلیل زیست پذیری منطقه ۲۲ کلان شهر تهران از لحاظ بعد زیست محیطی از ۵ معیار فضای سبز، دسترسی به غذا و آب سالم، انرژی، چشم انداز و آلودگی مجموعاً از ۱۹ سنجه استفاده شده است. جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از آزمون های T تک نمونه ای، آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (Anova) و آزمون تعقیبی آن (Tukey HSD) در نرم افزار SPSS و برای شناخت الگوی فضایی از نرم افزار GIS و برنامه های جانبی آن استفاده شده است. با توجه به نتایج به دست آمده، وضعیت بعد زیست محیطی زیست پذیری در منطقه ۲۲ کلان شهر تهران در حد متوسط است. در این بین محله شریف در بدترین شرایط و محله دریاچه شهدای خلیج فارس در بهترین وضعیت نسبت به سایر محلات منطقه قرار دارند. نتایج دیگر پژوهش نشان می دهد پراکنندگی یکنواختی در سطح منطقه در شرایط و وضعیت متوسط قرار دارد و به عبارت دیگر الگوی گسترده ای از وضعیت متوسط سطح شرقی، شمالی و جنوبی منطقه را فرا گرفته است.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، زیست پذیری، منطقه ۲۲ کلان شهر تهران، زیست محیطی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2055263>

